

Ejendommen i Virkeligheden ikke kan forrente mere, end den kunde, da den for faa eller maaske flere Aar siden blev vurderet ved den almindelige Vurdering. Ved de Grænser, her er satte: 10 pCt. eller mindst 4,000 Kr., mener det Flertal, som har stillet Ændringsforslaget, at have truffet den rette Mellemvej, saaledes at man ikke faar et overflødig Antal smaa Vurderinger, der i Virkeligheden ikke giver Statskassen nogen Indtægt, men kun volder Stat og Kommune Udgift, og at man heller ikke forrykker det oprindelige ved den almindelige Vurdering givne Grundlag. Ændringsforslaget under Nr. 21 slutter sig hertil, det er et Underændringsforslag, der gaar ud paa, at ved en saadan Eftervurdering, der skal „lægges til Grund for de følgende Skatteopkrævninger, bliver saa vidt muligt det Prisniveau, der var til Stede ved den sidste almindelige Vurdering, at lægge til Grund“. Det gaar ganske i samme Retning, det søger at bevare det samme Prisniveau, det samme oprindelige Grundlag for samtlige Ejendomme.

Ændringsforslag Nr. 22, som er stillet af hele Udvalget, tilsigter at ligestille Vurderingsmændene paa Landet med dem i Byerne med Hensyn til Vederlag og Befordring. Ændringsforslag Nr. 23, der er stillet af et enkelt Medlem, stilles for at Kommunalbestyrelserne i Købstæderne ikke ad den i § 7 nævnte Vej skal kunne forhøje Promillen. Jeg forudsætter, at de Udvalgsmedlemmer, af hvem Mindretalsforslagene er stillede, som maatte mene, at disse ikke er tilstrækkeligt motiverede ved de Bemærkninger, jeg her har fremsat, vil tage Ordet og yderligere motivere deres Forslag. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale de af Udvalget foreslaaede Ændringer samt de Forslag, som jeg er Medforslagsstiller til.

Dalsgaard: Udenfor Betænkningen har jeg stillet et Ændringsforslag, som jeg skal tillade mig at begrunde med et Par Ord. Hovedgrunden til, at der er fremsat Forslag om, at der skal foretages en almindelig Vurdering til Ejendomsskyld i Aar, er jo den, at der i de senere Aar paa Grund af de stærkt stigende Konjunkturer har vist sig Vanskeligheder ved at faa de halvaarlige Omvurderinger foretaget i Overensstemmelse med Ejendomsskyldloven. Efter Ejendomsskyldloven skal disse Omvurderinger foretages efter den Tids Priser, hvorpaa Vurderingen finder Sted, men Overskyldraadet mener at have gjort den Erfaring, at der er ganske overordentlig mange Steder, hvor Skyldraadene søger ved

disse Omvurderinger at nærme sig mere eller mindre til det Prisniveau, som var til Stede, da den sidste almindelige Vurdering i 1909 fandt Sted. Det er ret forstaaelig, at slige Tendenser kan gøre sig gældende, thi der kommer jo nogen Ulighed til Stede i Beskatningen, naar en hel Del Ejendomme bliver omvurderet under helt andre Prisforhold end dem, hvorunder de fleste andre Ejendomme er blevet vurderede, men det er ikke i Overensstemmelse med Lovens Mening at vurdere paa denne Maade, og det er ikke saa heldigt, at Lov og Praksis ikke følges ad. Saa meget værre er det, som en Del af Omvurderingerne bliver foretaget efter Prisniveauet paa den Tid, Omvurderingerne finder Sted, og naar altsaa en Del af Omvurderingerne foregaar efter det tidligere Prisniveau og en Del efter det Prisniveau, som er til Stede i Vurderingsøjeblikket, kommer der megen Vilkaarlighed og Ulighed ind i Beskatningen, hvilket absolut er et Onde. I Udvalget har der været megen Stemning for at søge at faa dette Forhold ændret, og som et Udtryk derfor er der af et Mindretal stillet det Ændringsforslag under Nr. 21, som nu blev omtalt af den ærede Ordfører (Piper), og som gaar ud paa, at Omvurderingerne skal foregaa efter det Prisniveau, som var til Stede ved den sidste almindelige Vurdering. Dette Ændringsforslag har imidlertid den højtærede Finansminister i Udvalget ikke ment at kunne modtage, dels fordi det fandtes stridende imod Lovens Princip, som er dette, at enhver Vurdering skal foregaa til den Tids Priser, som er til Stede i Vurderingsøjeblikket, og dels fordi det mentes overordentlig vanskeligt i mange Tilfælde at vurdere efter Fortids Priser. Jeg maa for mit Vedkommende give Ministeren Ret i disse Betragtninger, men jeg har nu, som nævnt, ved et Ændringsforslag udenfor Betænkningen til § 6 søgt at løse Sagen paa en noget anden Maade, idet jeg har foreslaaet, at ved disse Omvurderinger skal den gamle Ejendom, Hovedejendommen, slet ikke omvurderes, den skal blive staaende til den Ejendomsskyldværdi, som den var sat til ved den sidste almindelige Vurdering. Altsaa der kommer ikke nogen Ulighed frem mellem denne Ejendom og de andre Ejendomme, og det, der skal skønnes over ved Omvurderingen, er kun, hvilken Værdiforøgelse de ny tilkommende Værdier har tilført de vedkommende Ejendomme. Jeg tror ikke, at det i Realiteten vil føre til stort andre Resultater end dem, der vilde fremkomme, om man fulgte Mindretallet med Hensyn